

Zegengebed over hen die een nieuw schooljaar aanvatten

Voor het zegengebed lieten we ons inspireren door de toespraken van paus Franciscus tijdens de Wereldjongerendagen in Lissabon. Zijn woorden zijn een hart onder de riem voor de jongeren. Onderstaande uitspraken helpen ons om vol goede moed en met vertrouwen het nieuwe schooljaar aan te vatten!

Tijdens de openingsceremonie op donderdag (3 augustus)

Aan het begin van ons leven – nog voor we onze talenten konden ontwikkelen en toen er nog geen donkere kanten of wonden in ons hart waren – werden we reeds geroepen. Waarom? Omdat we bemind worden. Dat is iets heel moois. In Gods ogen zijn we kostbare kinderen. Hij roept ons elke dag om ons te omarmen en ons aan te moedigen, om van ons een uniek en origineel meesterwerk te maken. Ieder van ons is een 'origineel' meesterwerk, waarvan we slechts een glimp van de schoonheid kunnen opvangen.

Tijdens de kruisweg op vrijdag (4 augustus)

Jezus droogt onze verborgen tranen met zijn tederheid. Jezus wil onze eenzaamheid verzachten met zijn nabijheid. Hij wil onze diepste angsten wegnemen door ons te troosten. Hij wil ons ook aanmoedigen om het risico van de liefde te omarmen. Jullie weten beter dan ik dat de liefde riskant kan zijn. Hoewel de liefde steeds een risico is, blijft ze de moeite waard en is Jezus bij ons als we liefhebben. Hij vergezelt ons altijd, Hij gaat altijd met ons mee. Ons hele leven lang staat Hij aan onze zijde.

Tijdens de avondwake op zaterdag (5 augustus)

Geloven jullie dat het leven van degenen die vallen, die mislukkingen kennen of die grote fouten hebben begaan, voorbij is? Nee! Wat moeten ze dan doen? Ze moeten weer opstaan! Zij die uit de Alpen komen en houden van bergbeklimmen kennen een mooi lied dat gaat als volgt: 'In de kunst van het bergbeklimmen gaat het er niet om niet te vallen, maar wel om niet te blijven liggen.' Dat is zo mooi! Als vrienden van ons gevallen zijn, wat moeten we dan doen? Hen optillen. Als we iemand moeten optillen of helpen, weet je dan hoe we dat doen? We kijken op ze neer. Dat is de enige keer dat we op anderen mogen neerkijken: wanneer we hen overeind willen helpen.

Tijdens de sloteucharistie op zondag (6 augustus)

Als jongere is de verleiding vandaag groot om de moed te verliezen, te denken dat je tekortschiet of je pijn te verhullen met een glimlach. Als jongere wil je de wereld veranderen – wat heel goed is – en je inzetten voor recht en vrede. Je doet dit met veel energie en creativiteit, maar het lijkt steeds onvoldoende te zijn. Toch hebben de Kerk en de wereld de jongeren net zo hard nodig als de aarde regen nodig heeft. Tot jullie, lieve jongeren, die het heden en de toekomst zijn, ja, tot elk van jullie zegt Jezus: 'Heb geen angst', 'Wees niet bang!'

Liefdevolle God,
wij danken U omdat Gij ons roept en van ons houdt.
Gij haalt het beste in onszelf naar boven
en moedigt ons aan om te groeien in de liefde.
Wij bidden U om zegen.

Zegen alle leraren, opvoeders en docenten.
Dat ze het risico van de liefde durven te nemen
en zich helemaal geven aan kinderen en jongeren.
Dat ze – zoals Jezus – liefdevol op weg gaan
met wie bedroefd is of zich eenzaam voelt.

Zegen alle directies, personeelsleden, begeleiders en bestuurders.
Dat ze barmhartig zijn voor wie fouten maakte
en helpen opstaan wie gevallen is.
Dat ze hoop geven aan wie mislukkingen kent
en de hand reiken aan wie is blijven liggen.

Zegen alle kinderen, leerlingen en studenten.
Dat ze hun dromen en idealen niet loslaten
en zich blijven inzetten voor recht en vrede.
Dat ze niet angstig zijn voor wat de toekomst brengt,
maar creatief meebouwen aan een samenleving waar plaats is voor iedereen.

Wij vragen het U door Christus, onze Heer.
Amen.